

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 14C/157/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512223627
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Milatová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2014:1512223627.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v Bratislave pred samosudkyňou Mgr. Vierou Milatovou, PhD., v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zast.: advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, IČO: 00 166 073, so sídlom Župné námestie č. 13, 813 11 Bratislava, 14 C 157/2012 o náhradu škody v sume 125,- eur a nemajetkovej ujmy v sume 531,07 eur, 14 C 161/2012 o náhradu škody v sume 125,- eur a nemajetkovej ujmy v sume 638,02 eur, 14 C 163/2012 o náhradu škody v sume 125,- eur a nemajetkovej ujmy v sume 540,29 eur, 14 C 167/2012 o náhradu škody v sume 125,- eur a nemajetkovej ujmy v sume 271,07 eur, 14 C 169/2012 o náhradu škody v sume 125,- eur a nemajetkovej ujmy v sume 283,98 eur, takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhmi doručenými Okresnému súdu Bratislava V sa navrhovateľ domáhal voči štátu v konaniach 14 C 157/2012 o náhradu škody v sume 125,- eur a nemajetkovej ujmy v sume 531,07 eur, 14 C 161/2012 o náhradu škody v sume 125,- eur a nemajetkovej ujmy v sume 638,02 eur, 14 C 163/2012 o náhradu škody v sume 125,- eur a nemajetkovej ujmy v sume 540,29 eur, 14 C 167/2012 o náhradu škody v sume 125,- eur a nemajetkovej ujmy v sume 271,07 eur, 14 C 169/2012 o náhradu škody v sume 125,- eur a nemajetkovej ujmy v sume 283,98 eur, spojené na spoločné konanie vedené pod sp.zn. 14 C 157/2012.

Navrhovateľ svoje nároky náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy uplatnené označenými samostatnými žalobami voči štátu, Slovenskej republike - Ministerstvu spravodlivosti SR - odôvodnil nesprávnym úradným postupom tunajšieho súdu v exekučných veciach podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 tým, že v exekučných konaniach vedených podľa procesných pravidiel, § 44 ods.2 Exekučného poriadku platného od 1.2.2002 do 31.5.2010 je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Podľa navrhovateľa exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti; nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhoch o udelenie poverenia v zákonom stanovenom čase. V exekučných konaniach vedených podľa procesných pravidiel ust. § 44 ods.2 Exekučného poriadku platného od 1.2.2002 do 31.5.2010 mal exekučný súd zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu.

Navrhovateľ tvrdí, že v predmetných prípadoch neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia došlo až po veľmi dlhej dobe. Predmetný postup namieta navrhovateľ ako nesprávny v rozpore so zákonom. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, súd nevykonával žiadne úkony, ktoré by smerovali k odstráneniu právnej neistoty.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Majetkovú ujmu vyčíslil ako náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutím o nej.

Navrhovateľ náklady, resp. majetkovú škodu v každej zo spojených vecí vyčíslil v celkovej sume 125 eur špecifikoval ako súčet sumy 70 eur za správu pohľadávky - pracovné výkony zamestnancov pomocou informačného systému; sumy 40 eur za udržanie a správu informačného systému; sumy 15 eur za administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch si navrhovateľ v každom jednotlivom prípade uplatňoval z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie veci v primeranom čase, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu rizík ako k zániku povinného, zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolvenčii povinného.

Nemajetkovú ujmu navrhovateľ uplatnil v sume 660,- eur za každý rok = 55 eur mesačne, poznačený prieťahmi, ako potrebu náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá má základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov štátu. Výšku nemajetkovej ujmy ako primeranú satisfakciu vyčíslil paušálne s poukazom na v žalobných návrhoch uvedené Nálezy Ústavného súdu SR sp.zn.: III. ÚS 203/06-25, III. ÚS 235/04-3, III. ÚS 347/05, III. ÚS 118/06-40, III. ÚS 110/04-55, III. ÚS 125/04-44, III. ÚS 229/04-52, III. ÚS 21/05-30, III. ÚS 190/05-36, III. ÚS 301/05-38, III. ÚS 82/03-25, v ktorých veciach bolo ústavným súdom sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie za zbytočné prieťahy v trvaní jedného roka a 2 mesiacov v sume 20.000,- Sk.

Súčasne navrhovateľ žiadal v každom žalobnom návrhu vydať medzitýmný rozsudok v zmysle § 152 ods. 2 veta druhá zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (OSP), tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá navrhovateľovi vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pohľadávky navrhovateľa, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere povinným v zákonom stanovenej lehote.

Odporca vo svojom vyjadrení zo dňa 7.6.2013 (doručenom navrhovateľovi dňa 6.11.2013, po spojení vecí na spoločné konanie vedené pod sp.zn. 14 C 157/2012) žiadal žalobné návrhy z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok vzniku zodpovednosti za škodu a ako právne neopodstatnené v celom rozsahu zamietnuť a priznať odporcovi náhradu trov konania.

Odporca žalobné návrhy považuje za zmätočné podania, v ktorých nie sú splnené procesné podmienky. V niektorých podaniach sú zmätočne označení povinní, odlišné dátumy ich narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní súdu, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Navrhovateľ nepredložil jediný relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy, atď. Navrhovateľ odkazuje na exekučný spis a uviedol časť dôkazov, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany

exekučného súdu (teda nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí), bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd Slovenskej republiky odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 211/2012, IV. ÚS 366/2012, IV. ÚS 374/012). Odporca v tejto súvislosti navrhol aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (OSP) vzhľadom na skutočnosť, že v tomto momente nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, keď navrhovateľ namieta „nezákonné konanie“ rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietnutie nezákonného rozhodnutia, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prietahov konania.

Čo sa týka prietahov v konaní, navrhovateľ neuviedol kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany odporcu. Judikatúra Ústavného súdu SR konkrétne v náleze z 03.05.2011, č.k. III. ÚS 69/2011-25, poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať v zmysle zásady vigilanti bus iura (každý nech si stráži svoje právo). Odporca má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR.

Odporca eviduje žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Súčasne poukazuje na skutočnosť, že dňa 23.04.2012 mu boli doručené prvé žiadosti a dňa 27.09.2012 boli okresnému súdu doručené žalobné návrhy, ktoré boli podané pred uplynutím 6-mesačnej lehoty. Napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, adresovaných navrhovateľovi, bola odporcovi doručená všeobecná odpoveď, kde navrhovateľ nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie a nebol ochotný priložiť ani príslušné poverenia vydané exekútorom, označiť dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o škode, doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, uviesť skutočnosti, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prietahy/ústavné sťažnosti, ani doklady preukazujúce „ohrozenie“ práv zánikom povinného, resp. jeho insolvenčnou, stratou kontaktu s povinným, ktorými odôvodňuje vznik nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. preto nárok navrhovateľa nepovažuje za predbežne prerokovaný. Odporca má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

Na splnenie podmienok úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody odporca poukázal na ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. a konkrétne vzhľadom na povahu úkonu rozhodnutie o žiadosti exekútora na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku na skutočnosť, že prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods.1 písm.c/ zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, čo sa prejavilo vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania (rozsudok Súdneho dvora EÚ - Asturcom C-40/08-ktorý nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní). Ustanovenie § 44 ods.2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2011 (zákon č.102/2011 Z.z.) zaviedlo, že lehota 15 dní na udelenie poverenia neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm.c/ a d/, t.j. vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Akýkoľvek nárok navrhovateľa vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 1.6.2011 nemá oporu v zákone. Ustanovenie § 41 ods.2 písm.d/ Exekučného poriadku sa správne aplikovalo na rozhodcovské rozsudky aj pred 1.6.2011 vzhľadom na to, že tieto sa týkali právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv (judikatúra Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 16/2002 - pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl.48 ods.2 ústavy, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone (sp.zn.II.ÚS 64/1997, na ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti poukazuje), ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR z 13.10.2011 sp.zn. 3Cdo 146/2011 a z 29.3.2011 sp.zn. 5Cdo 291/2010, vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných

opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. V takomto prípade prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný (judikatúra Ústavného súdu sp.zn. I.ÚS 16/2002. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl.48 ods.2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl.48 ods.2 ústavy“ (I.ÚS 63/2000).

Odporca vzniesol námietku premlčania práva na náhradu škody. V prípade, ak mala navrhovateľovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15-dňovej lehoty, lehota na uplatnenie tohto nároku začala plynúť od momentu skončenia navrhovateľom tvrdených prietahov, t.j. od momentu vydania poverenia, o čom sa navrhovateľ v niektorých prípadoch dozvedel pred viac ako tromi rokmi.

Inštitút premlčania, premlčaciu lehotu, respektíve jej plynutie v prejednávanom prípade upravuje § 19 zákona č. 514/2003 Z.z. tak, že sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia), rozhodnutia.

Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Navrhovateľom vyčíslenú škodu ako paušálne sumy za všeobecne uvedené činnosti odporca považuje za nesprávne a účelové. Pre úspešné uplatnenie nároku je nevyhnutné preukázať existenciu škody. Odporca poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody a tým neuniesol dôkazné bremeno. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému vznikla navrhovateľovi bez ohľadu na tvrdené prietahy v konaní. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami/skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčíslovaniu škody zo strany navrhovateľa a preskúmanie predmetného nároku je znemožnené. V súvislosti s uplatňovanou nemajetkovou ujmom odporca tvrdí, že navrhovateľ nepreukázal, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením, ani vznik nemajetkovej ujmy, ktorej náhrada by sa mala poskytnúť v peniazoch.

Rovnako navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť nesprávneho úradného postupu a vzniku škody, či nemajetkovej ujmy.

V súvislosti s uplatňovanou nemajetkovou ujmom odporca poukázal na skutočnosť, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať Ústavný súd SR. Podľa názoru odporcu, ako aj s poukazom na ust. § 53 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov - neprípustnosť sťažnosti; efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp.

predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti na prietahy v konaní. Konajúci súd o náhrade škody by mohol pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prietahov v súdnom konaní v prípade, ak by tieto boli konštatované predsedom súdu alebo Ústavným súdom SR.

Okresný súd Bratislava V vzhľadom na námietky odporcu, na nedostatok procesných podmienok v konaní, ktoré vidí v zmätočných žalobných návrhoch, ako aj ich predčasnom podaní na konanie súdu a nedostatku právomoci všeobecného súdu rozhodovať vo veci prietahov súdu v exekučných konaniach uvádza nasledovné:

Podľa § 103 OSP zák.č.99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok (OSP) - kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 42 ods. 3 OSP - pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 79 ods. 1, 2 OSP - (1) Konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. Ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať. ... (2) Navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

Náležitosti návrhu na začatie konania, vzhľadom na skutočnosť, že právna úprava platná do 31.12.2012 nevyžadovala osobitné náležitosti, Občiansky súdny poriadok upravuje tak, že trvá len na tých, ktoré sú celkom nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodovať. Opisom rozhodujúcich skutočností navrhovateľ prezentuje skutkové okolnosti, od ktorých odvodzuje opodstatnenosť svojho návrhu. Povinnosť navrhovateľa uviesť rozhodujúce skutočnosti vyplýva aj z ustanovenia § 120 Občianskeho súdneho poriadku, z ktorého je zrejماً povinnosť preukázať tvrdenia účastníkov konania. Vymedzenie rozhodujúcich skutkových okolností priamo závisí od obsahu právnej úpravy obsiahnutej v hmotnoprávných predpisoch, ktoré sú predmetom konania. Rozhodujúce skutočnosti musia byť opísané aspoň takým spôsobom, aby umožňovali posúdenie totožnosti veci. So zreteľom na ust. § 101 Občianskeho súdneho poriadku, splnenie povinnosti opísať rozhodujúce skutočnosti pravdivo nie je procesnými prostriedkami vynúiteľné a môže nájsť svoj odraz iba v rozhodnutí vo veci samej. Posudzovať súlad žaloby s hmotným právom, ešte pred tým, ako bude požadovaný nárok vecne prejednaný, súdu neprislúcha. Riziko, že takto formulovanej žalobe nebude vyhovené, nesie v plnom rozsahu navrhovateľ, navyše ak je zastúpený právnym zástupcom, advokátom.

Podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom do 31.12.2012 - (1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné priesťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. (2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 9 ods. 1, 2, 4 zák.č. 514/2003 Z.z. v znení platnom od 01.01.20013

(1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné priesťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

(2) Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných priesťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na priesťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na priesťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok priesťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov.... (4) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Zákonom č. 412/2012 Z.z. účinným od 01.01.2013 došlo k doplneniu § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. o nové odseky 3 a 4 v nadväznosti na možnosť dotknutých osôb domáhať sa ochrany svojich práv v prípade prieťahov v konaní pred súdom alebo iným orgánom, a to s využitím inštitútu ústavnej sťažnosti podľa ustanovenia § 127 ods. 1 Ústavy SR. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať Ústavný súd SR,

ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy). Toto hmotnoprávne ustanovenie však bolo vnesené do právnej úpravy až novelou účinnou od 01.01.2013 a nie je dané prechodné ustanovenie k danej novele, preto sa v súlade s právnou teóriou musí aplikovať hmotnoprávne ustanovenie platné v čase vzniku škody (2011), nároku, resp. v čase uplatnenia nároku na predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom (23.4.2012) a na súde (27.09.2012), t.j. znenie ustanovenia § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom v čase uplatnenia nároku, t.j.

do 31.12.2012. Navrhovateľ uplatnil svojimi žalobami nároky na súde pred účinnosťou novelizovaného znenia zákona. Na predmetné konania je nutné aplikovať právny stav v čase vzniku škody, resp. uplatnenia náhrady škody, t.j. do 31.12.2012. Vzhľadom na uvedené všeobecný súd je oprávnený rozhodovať o nárokoch navrhovateľa v prípade prieťahov konania, resp. nesprávneho úradného postupu, uplatnených žalobami dňa 27.09.2012 podľa hmotnoprávnych ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom do 31.12.2012.

Súd poukazuje aj na skutočnosť, že zákonom č. 412/2012 Z.z. došlo aj k zmene právnej úpravy v § 17 - časti spôsobu a rozsahu náhrady škody nemajetkovej ujmy doplnením o ods. 4. V súvislosti s prijatou zmenou právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom účinnou od 01.01.2013 a náhrada škody, ktorá by mala predstavovať i nemateriálnu (morálnu) ujmu, t.j. „spravodlivé zadosťučinenie“, zákonodarca vyslovil potrebu ustanoviť presné kritéria pre jej výpočet s ohľadom na judikatúru Najvyššieho súdu SR i ESLP.

Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím ako aj spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s orgánom príslušným podľa ustanovenia §

4 a § 11 zákona č. 514/2003 Z.z. Právna úprava umožňuje poškodenému domáhať sa svojho nároku na náhradu škody, resp. neuspokojenej časti na súde, avšak iba v prípade ak príslušný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. Ak poškodený uplatnil nárok na náhradu škody bez predchádzajúceho predbežného prerokovania, nemôže súd ani zamietnuť návrh, ani konanie zastaviť, ale má poškodeného vyzvať na odstránenie nedostatku tejto podmienky so stanovením primeranej lehoty podľa § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. V prípade podania návrhu na predbežné prerokovanie mal by súd počkať až do skončenia prerokovania pred príslušným ústredným orgánom bez toho, aby konanie prerušil (R 20/1981).

Navrhovateľ podľa Sprievodného listu k žiadostiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012 (podľa zoznamu uloženom na Okresnom súde Bratislava V v Spr. 3482/2012), doručenom odporcovi podľa podacej pečiatky dňa 23.4.2012, žiadosť o predbežné prerokovanie nárokov v tomto konaní prejednávanych podal dňa 23.4.2012, svoj nárok uplatnil spôsobom podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. a tým splnil podmienku predbežného prerokovania nároku hromadným podaním žiadostí zo dňa 23.4.2012 na Ministerstve spravodlivosti SR ako orgáne príslušnom podľa § 4 zákona č. 514/2003 Z.z.. Odporca v šesťmesačnej lehote, t.j. do 23.10.2012 nárokom navrhovateľa nevyhovel, navyše vo vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 19.5.2013 uviedol, že nárokom navrhovateľa nemieni vyhovieť nakoľko považuje nároky za nedôvodné a tým mal súd preukázané splnenie procesných podmienok na konanie v zmysle § 16 zákona č. 514/2003 Z.z. o nárokoch na náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatnených podľa cit. zákona. Skutočnosť uvádzané odporcom vo vyjadrení, týkajúce sa nečinnosti navrhovateľa pri predbežnom prerokovaní jeho nárokov nemá za následok, že k predbežnému prerokovaniu nedošlo a žaloby sú podávané predčasne. Posudzovanie konania

navrhovateľa, resp. že na výzvy odporcu na doplnenie podaní nereagoval, by mohlo mať význam len v prípade úspechu navrhovateľa v súdnom konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania o predbežnom prerokovaní jeho nároku na náhradu škody.

Okresný súd Bratislava V v súlade s ust. § 35 ods. 4 OSP oznámil listom zo dňa 22.02.2013 č.k. Spr. 3097/2013 Okresnej prokuratúre Bratislava V súdne konania začaté vo veciach zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom na základe hromadne podaných žalobných návrhov navrhovateľom dňa 27.09.2012.

Navrhovateľ žiadal o veci rozhodnúť medzitýmnym rozsudkom podľa § 152 ods. 2 OSP. Súd v prejednávanych veciach nevyhovel návrhu navrhovateľa ako nedôvodnému, pre ktorý postup súdu nie je potrebné vydanie zvláštného rozhodnutia, ani zdôvodnenie v rozhodnutí vo veci samej.

Navrhovateľ ďalej namietol príslušnosť Okresného súdu Bratislava V, ako súdu, ktorý by mal byť vylúčený z konania a rozhodovania vo veci z dôvodu, že tunajší súd svojím nesprávnym úradným postupom/nezákonným rozhodnutím v exekučných konaniach spôsobil navrhovateľovi škodu, ktorú svojím žalobným návrhom navrhovateľ uplatňuje voči štátu.

Krajský súd v Bratislave svojimi rozhodnutiami nevyлúčil zákonnú sudkyňu Okresného súdu Bratislava V z konania a rozhodovania vecí podaných navrhovateľom na tunajší súd, nakoľko nezistil dôvody na jej vylúčenie. Právoplatnými rozhodnutiami Krajského súdu v Bratislave: č.k. 8 NcC 136/2012-18, 5 NcC 135/2012-17, 6 NcC 132/2012-19, 8 NcC 125/2012-18, 9 NcC 134/2012-18, o nevyлúčení sudcov tunajšieho súdu z prejednávania predmetných vecí, boli sudcovia, resp. zákonná sudkyňa v danej veci, ktorej bola vec náhodným výberom pridelená, viazaná.

Vzhľadom na uvedené Okresný súd Bratislava V v zmysle § 85 ods.3 a § 87 písm.a/ a b/ OSP je miestne príslušným všeobecným súdom na prejednanie a rozhodnutie vecí vedených pod sp.zn. v konaniach 14 C 157/2012 o náhradu škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 531,07 eur, 14 C 161/2012 o náhradu škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 638,02 eur, 14 C 163/2012 o náhradu škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 540,29 eur, 14 C 167/2012 o náhradu škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 271,07 eur, 14 C 169/2012 o náhradu škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 283,98 eur, spojené na spoločné konanie vedené pod sp.zn. 14 C 157/2012.

Okresný súd Bratislava V na návrh odporcu a z dôvodu hospodárnosti konania uznesením č.k. 14 C 157/2012-43 zo dňa 20.5.2013, právoplatným dňa 11.6.2013 spojil na spoločné konanie veci, ktoré skutkovo spolu súvisia a týkajú sa tých istých účastníkov v súlade s ust. § 112 OSP, a to konkrétne veci vedené pod sp.zn. 14 C 157/2012, 14 C 161/2012, 14 C 163/2012, 14 C 167/2012 a 14 C 169/2012.

Navrhovateľ v žalobnom návrhu k dôkaznému bremenu, ktoré ho ako účastníka konania v zmysle § 120 OSP zaťažuje uviedol, že objektívne nedisponuje listinnými dôkazmi ako: rovnopisom príslušného exekučného titulu, ani návrhom na vykonanie exekúcie s dátumom doručenia súdu, ktorý odovzdal v zmysle ust. § 39 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch ako nutnú prílohu k návrhu na vykonanie exekúcie zvolenému súdnemu exekútorovi, zápisnicou spísanou exekútorom ako návrh na vykonanie exekúcie, ktoré listiny sú v dispozícii zvoleného súdneho exekútora. Prekážky vyplývajúce z uvedených skutočností sa navrhovateľ snažil odstrániť tým, že ako dôkaz označil príslušný spis exekučného súdu, ktorý podstatné listiny obsahuje s označením spisovej značky pridelenej súdnym exekútorom, nakoľko exekučný súd neoznámil navrhovateľovi spisovú značku, pod ktorou došlo k registrácii exekučného konania na všeobecnom súde. Navrhovateľ sa údajne ako poškodený dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody po doručení upovedomenia o začatí exekúcie (navrhovateľ nepredložil ani túto listinu do spisu). Navrhovateľ žiadne ďalšie dôkazy neoznačil.

Súd vykonal dokazovanie na pojednávaní v súlade s § 101 ods. 2 OSP, v neprítomnosti účastníkov konania, ktorým bolo predvolanie riadne doručené, Výpisom z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, odd. Sro, vl.č. 23636/B spoločnosti navrhovateľa; originálmi pripojených príslušných exekučných spisov Okresného súdu Bratislava V a pripojenými spismi oddelení registra Er, v ktorých navrhovateľ namietal nesprávny úradný postup súdu a uplatnil náhradu škody a nemajetkovej ujmy (predovšetkým žiadosťami exekútorov o udelenie poverenia na vykonanie exekúcií návrhmi

navrhovateľa na vykonanie exekúcií, exekučnými titulmi - rozsudkami Stáleho rozhodcovského súdu a notárskymi zápisnicami, povereniami exekútorov na vymożenie uložených povinností s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie, príslušnými rozhodnutiami exekučného súdu atď.); sprievodným listom k žiadostiam o predbeţné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012, doručeným odporcovi podľa podacej pečiatky dňa 23.4.2012 zaloţené do registra Okresného súdu Bratislava V Spr. 3482/2012, samotné žiadosti o predbeţné prerokovanie nárokov na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v konkrétnych veciach navrhovateľ a odporca nepredložili.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Navrhovateľ je podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I odd. Sro vl.č. 23636/B slovenskou právnickou osobou, obchodnou spoločnosťou.

Odporca nepoprel, že mu boli doručené písomné žiadosti o predbeţné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V a vo svojom vyjadrení odmietol žiadostiam navrhovateľa ako neopodstatneným vyhovieť.

Z pripojených spisov v exekučných konaniach vedených Okresným súdom Bratislava V zistil súd v predmetných konaniach nasledovný skutkový stav:

Konanie sp.zn. 14 C 157/2012, sp.zn. súdneho exekútora JUDr.Rudolf Krutý: EX 11196/09, Exekučné konanie vedené Okresným súdom Bratislava V pod sp.zn.: 37 Er 5038/09:

Navrhovateľ uplatnil náhradu škody 125 eur ako náklady na správu pohľadávky a nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálne stanovenej sumy 660 eur ročne = 55 eur mesačne, t.j.za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu v exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 37 Er 5038/09 viac ako 288 dní = 531,07 eur z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora v žalobnom návrhu) pre vymożenie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 1233046 dlţníka/povinného: Marcel Laluška, vedenej súdnym exekútorom pod sp.zn. EX 11196/09. Súdny exekútor poţiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 23.11.2009 (navrhovateľ v návrhu uvádza, že dňa 16.8.2010). Súd o žiadosti mal rozhodnúť podľa navrhovateľa v omeškani 288 dní. Súd rozhodol dňa 23.6.2010, t.j. v omeškani 13 dní, po zákonom stanovenej 15.dňovej lehote. Návrh na predbeţné prerokovanie nároku navrhovateľ podal Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 23.4.2012, čo preukazoval potvrdením o prijatí žiadosti o predbeţné prerokovanie nároku na náhradu škody. Odporca do podania žaloby pozitívne nereagoval.

Z údajov poskytnutých navrhovateľom, súd z exekučného spisu sp.zn. 37 Er 5038/09 zistil, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, EX 11196/09 na základe zápisnice spísanej exekútorom dňa 1.11.2009, na návrh navrhovateľa, zastúpeného advokátom JUDr. Martinom Máčajom, proti povinnému: Marcel Laluška, nar. 30.8.1980, bytom Bratislava, Kopčianska 78 na vymożenie istiny 981,85 eur s prísl., špecifikovaným v zápisnici ako návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle rozsudku rozhodcovského súdu, poţiadal listom doručeným súdu dňa 23.11.2009 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu: Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 07405/09 zo dňa 30.6.2009, právoplatný dňa 3.8.2009, vykonateľný dňa 6.8.2009, ktorým bol povinný zaviazaný na zaplatenie 981,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 973,89 eur od 26.12.2008 až do zaplatenia, ako i náhrady trov konania v sume 233,62 eur. Závazok povinného vznikol zo zmluvy o úvere.

Okresný súd Bratislava V o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie označenej exekúcie, doručenej súdu dňa 23.11.2009, nie ako uvádza navrhovateľ že dňa 16.8.2010 (288 dní) zamietnutím žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 23.6.2010 (212 dní, t.j. v omeškani 197 dní). Súdnemu exekútorovi bolo rozhodnutie doručené dňa 30.6.2010.

Exekučné konanie začalo dňom spísania návrhu na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom dňa 1.11.2009. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení od 1.6.2009 do 14.12.2009. Podľa § 44 ods,1,2 zák.č.233/1995 Z.z. (EP) , v znení platnom od 1.6.2009 do 14.12.2009. - (1) Exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia vád návrhu súdu (§ 45) a

požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. (2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm.c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods.2 písm. c/ a d/ EP-.....(2) Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade....c/ notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, d/ vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.....

Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, alebo nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je osobitnou zodpovednosťou a zodpovednosťou objektívnou (bez ohľadu na zavinenie). Všetky zákonné podmienky vzniku tejto zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Pri nespĺnení čo i len jednej podmienky zodpovednosť za škodu nevznikne. Pri splnení všetkých podmienok naraz sa zodpovednosti za škodu nemožno zbaviť. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím sú:

- 1/ nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,
- 2/ vznik a existencia škody,
- 3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a škodou.

Nesprávnym úradným postupom môže byť aj oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci „bez zbytočných prietahov“ (čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) - rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.6.2010 sp. zn. 5 Cdo 126/2009.

V danom prípade mal súd za preukázané, že exekučný súd poverenie nevydal, naopak žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia zamietol, následne exekučné konanie zastavil.

Súd má za to, že exekučný súd postupoval v súlade so zákonom. Z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že zákon upravuje procesnú lehotu 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre prípad, že exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom (od 1.6.2010 ani táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d), teda aj v prípade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nevyplýva, že lehota 15 dní by sa mala vzťahovať na prípad, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Naopak, zákon takúto lehotu v prípade negatívneho rozhodnutia exekučného súdu neukladá a toto platilo aj pred 1.6.2010 (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10.7.2013 č. k. II. ÚS 520/2012-39).

Samotné rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia nemožno považovať za nesprávny úradný postup súdu, pretože postup súdu našiel vyjadrenie v rozhodnutí, nebol neefektívny (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 29.6.1999 sp. zn. 2 Cdom 129/97). Výsledkom rozhodovacej činnosti súdu je, že súd žiadosti o vydanie poverenia vyhovie, alebo žiadosť zamietne. Zo zákona nevyplýva, že kogentne musí vždy súd žiadosti vyhovieť. Práve táto rozhodovacia činnosť je podstatou súdnictva a nemožno ju vyhodnotiť ako nesprávny úradný postup (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 25.8.2009 sp. zn. 25 Cdo 1018/07).

Nesprávny úradný postup možno vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou predpísaného postupu štátneho orgánu, alebo účelu postupu štátneho orgánu, či už súvisí alebo nesúvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu a ak tento postup nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 24/04).

Súd na základe vyššie uvedeného preto konštatoval, že v danom prípade k nesprávnemu úradnému postupu súdu nedošlo (z pohľadu tvrdeného nedodržania zákonnej lehoty).

Čo sa týka prietáhov v konaní otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (prietahy v konaní tvrdil navrhovateľ), je kompetentný preskúmať len ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietáhov. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietáhov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Vecne príslušné pre rozhodovanie sporov o náhradu škody sú v prvom stupni zásadne okresné súdy, avšak súdy, ktoré môžu porušiť právo fyzických a právnických osôb na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, môžu byť aj súdy vyššieho stupňa - krajský súd, najvyšší súd (porovnaj napr. dôvodová správa k zákonu č. 412/2012 Z. z.).

Takýto výklad vyplýva aj z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 7.5.2013 sp. zn. IV. ÚS 471/2012, v zmysle ktorého v nadväznosti na vyslovenie porušenia základných práv sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu, pozn.) sa otvára priestor na to, aby sťažovateľka podala v súlade s ustanoveniami zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov žalobu o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, o ktorej sú oprávnené a aj povinné rozhodnúť vecne a miestne príslušné všeobecné súdy (pozn. súdu: jednalo sa najmä o exekúcie z toho istého obdobia ako v danom prípade). Ústavný súd tu teda vyslovil názor, že až po konštatovaní porušenia základných práv čl. 48 ods. 2 ústavy sa otvára možnosť podať predmetnú žalobu (teda v prípade, že chce byť v konaní úspešný).

Navyše, ako aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR (II. US 57/01, I. US 46/01).

Nezákonné rozhodnutie je akékoľvek rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky alebo záväzkami Slovenskej republiky, vyplývajúcimi z medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná. Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Právo na náhradu škody možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov.

Priznanie náhrady škody nie je podmienené úspešnosťou opravného prostriedku proti rozhodnutiu, ktoré sa neskôr stalo nezákonným (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 26.8.2009 sp. zn. 31 Cdo 3489/2007).

Z exekučného spisu je zrejmé, že uznesenie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia nebolo ani zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť.

Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ v konaní nepreukázal nesprávny úradný postup súdu ani nezákonné rozhodnutie súdu. Keďže všetky podmienky musia byť splnené kumulatívne, pri aplikácii logického výkladu bolo nadbytočné a nevhodné dokazovať splnenie ďalších podmienok. Na základe

uvedeného súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Ďalšími predpokladmi zodpovednosti za škodu sa už preto nezaoberal.

Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu súd uvádza nasledovné. Premlčanie sa podľa ustálenej súdnej praxe skúma len u existujúceho nároku. Preto, keď súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľa nevznikol, vznesenou námietkou premlčania sa taktiež už nezaoberal.

Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Sp.zn. 14 C 161/2012, sp.zn. súdneho exekútora JUDr. Rudolf Krutý: EX 1722/10, exekučné konanie vedené Okresným súdom Bratislava V pod sp.zn.: 37 Er 2471/10:

Navrhovateľ uplatnil náhradu škody 125 eur ako náklady na správu pohľadávky a nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálne stanovenej sumy 638,02 eur ročne = 55 eur mesačne, t.j.za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu v exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 37 Er 2471/10 viac ako 346 dní z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora v žalobnom návrhu) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXX2 dlžníka/povinného: E. E., nar.XX.X.XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp.zn. EX 1722/2010. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu v žalobnom návrhu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 17.2.2011 (v omeškaní viac ako 346 dní č.l.2 spisu), t.j. po zákonom stanovenej 15 dňovej lehote. Návrh na predbežné prerokovanie nároku navrhovateľ podal Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 23.4.2012, čo preukazoval potvrdením o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Odporca do podania žaloby pozitívne nereagoval.

Z údajov poskytnutých navrhovateľom, súd z exekučného spisu sp.zn. 37Er 2471/10 zistil, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, EX 1722/10 na základe zápisnice spísanej exekútorom dňa 8.3.2010, na návrh navrhovateľa, zastúpeného advokátom JUDr. Martinom Máčajom, proti povinnému: E. E., nar.XX.X.XXXX, bytom L., D. XXXX/XX na vymoženie istiny 338,58 eur s prísl., špecifikovaným v zápisnici ako návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, požiadal listom doručeným súdu dňa 27.4.2010 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu: Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 14214/09 zo dňa 14.9.2009, právoplatným dňa 5.10.2009, vykonateľným dňa 8.10.2009, ktorým bol povinný zaviazaný na zaplatenie 338,58 eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 338,58 eur od 19.4.2009 až do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 338,58 eur od 3.7.2009 až do zaplatenia a náhrady trov konania v sume 132,14 eur. Závazok povinného vznikol zo zmluvy o úvere.

Okresný súd Bratislava V o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie označenej exekúcie, doručenej súdu dňa zrejme 27.4.2010 rozhodol dňa 16.12.2010 (233 dní), nie ako uvádza navrhovateľ že dňa 17.2.2011 (346 dní) zamietnutím žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súdnemu exekútorovi bolo rozhodnutie doručené dňa 14.1.2011.

Exekučné konanie začalo dňom spísania návrhu na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom dňa 8.3.2010. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení od 15.12.2009 do 31.5.2010. Podľa § 44 ods,1,2 zák.č.233/1995 Z.z. (EP) , v znení platnom od 15.12.2009 do 31.5.2010- (1) Exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. (2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods.2 písm.c/ a d/ EP-.....(2) Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade....c/ notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinný osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, d/ vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmerov nimi schválených.....

V predmetnej veci súd nezistil nesprávny úradný postup, ani zbytočné prietahy v konaní. Navrhovateľ nepreukázal ani procesnú deformáciu, resp. nezákonnosť vydaného rozhodnutia. Uznesenie nebolo žiadnym rozhodnutím ako nezákonné zrušené.

Navrhovateľ uplatnil náhradu škody 125 eur ako náklady na správu pohľadávky a nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálne stanovenej sumy 660 eur ročne = 55 eur mesačne, t.j.za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu v exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 37 Er 2471/10 viac ako 346 dní = 638,02 eur z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora v žalobnom návrhu) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 1940282 dlžníka/povinného: Jana Jakubíková, nar. 25.6.1985, vedenej súdnym exekútorom pod sp.zn. EX 1722/2010. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu v žalobnom návrhu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 17.2.2011 (v omeškaní viac ako 346 dní č.l.2 spisu), t.j. po zákonom stanovenej 15.dňovej lehote. Návrh na predbežné prerokovanie nároku navrhovateľ podal Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 23.4.2012, čo preukazoval potvrdením o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Odporca do podania žaloby pozitívne nereagoval.

Navrhovateľ tvrdí, že okresný súd v danej veci nerozhodol v lehote ustanovenej Exekučným poriadkom. Okresný súd však nebol touto lehotou viazaný, tak, ako to uvádza vyššie. Z exekučného spisu je zrejmé, že uznesenie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia nebolo ani zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť.

Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ v konaní nepreukázal nesprávny úradný postup súdu ani nezákonné rozhodnutie súdu. Keďže všetky podmienky musia byť splnené kumulatívne, pri aplikácii logického výkladu bolo nadbytočné a nevhodné dokazovať splnenie ďalších podmienok. Na základe uvedeného súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Ďalšími predpokladmi zodpovednosti za škodu sa už preto nezaoberal.

K otázke vznesenej námietky premlčania sa súd vyjadril vyššie.

Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu súd uvádza nasledovné. Premlčanie sa podľa ustálenej súdnej praxe skúma len u existujúceho nároku. Preto, keď súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľa nevznikol, vznesenou námietkou premlčania sa taktiež už nezaoberal.

Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce.

Sp.zn. 14 C 163/2012-, sp.zn. súdneho exekútora JUDr. Rudolf Krutý: EX 10945/09, exekučné konanie vedené Okresným súdom Bratislava V pod sp.zn.: 37 Er 5036/09:

Navrhovateľ uplatnil náhradu škody 125 eur ako náklady na správu pohľadávky a nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálne stanovenej sumy 660 eur ročne = 55 eur mesačne, t.j.za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu v exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 37 Er 5036/09 viac ako 293 dní z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora v žalobnom návrhu) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 1XXXXX8, dlžníka/povinného: O. vedenej súdnym exekútorom pod sp.zn. EX 10945/09. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu v žalobnom návrhu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 16.8.2010 (v omeškaní viac ako 293 dní č.l.2 spisu), t.j.

po zákonom stanovenej 15.dňovej lehote. Návrh na predbežné prerokovanie nároku navrhovateľ podal Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 23.4.2012, čo preukazoval potvrdením o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Odporca do podania žaloby pozitívne nereagoval.

Z údajov poskytnutých navrhovateľom, súd z exekučného spisu sp.zn. 37 Er 5036/09 zistil, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, EX 10945/09 na základe zápisnice spísanej exekútorom dňa 27.10.2009, na návrh navrhovateľa, zastúpeného advokátom JUDr. Martinom Máčajom, proti povinnému: O. B., nar. X.X.XXXX, bytom L., B. XXXX/X na vymożenie istiny 1 559,49 eur s prísl., špecifikovaným v zápisnici ako návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, požiadal listom doručeným súdu dňa 23.11.2009 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu: Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 07235/09 zo dňa 18.8.2009, právoplatným dňa 14.9.2009, vykonateľným dňa 17.9.2009, ktorým bol povinný zaviazaný na zaplatenie 1 774,49 eur spolu s úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1 553,52 eur od 22.11.2008 až do zaplatenia, ako i náhrady trov konania v sume 370,42 eur. Závazok povinného vznikol zo zmluvy o úvere.

Okresný súd Bratislava V o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie označenej exekúcie, doručenej súdu dňa 23.11.2009 rozhodol dňa 23.6.2010 (212 dní), nie ako uvádza navrhovateľ že dňa 16.8.2010 (293 dní) zamietnutím žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súdnemu exekútorovi bolo rozhodnutie doručené dňa 30.6.2010.

Exekučné konanie začalo dňom spísania návrhu na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom dňa 27.10.2009. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení od 1.6.2009 do 14.12.2009. Podľa § 44 ods.1,2 zák.č.233/1995 Z.z. (EP) , v znení platnom od od 1.6.2009 do 14.12.2009- (1) Exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. (2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods.2 písm.c/ a d/ EP-.....(2) Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade....c/ notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinný osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, d/ vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.....

V predmetnej veci súd nezistil nesprávny úradný postup, ani zbytočné prieťahy v konaní. Navrhovateľ nepreukázal ani procesnú deformáciu, resp. nezákonnosť vydaného rozhodnutia. Uznesenie nebolo žiadnym rozhodnutím ako nezákonné zrušené.

Navrhovateľ uplatnil náhradu škody 125 eur ako náklady na správu pohľadávky a nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálne stanovenej sumy 660 eur ročne = 55 eur mesačne, t.j.za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu v exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 36 Er 5036/09 viac ako 293 dní = 540,29 eur z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora v žalobnom návrhu) pre vymożenie pohľadávky zo zmluvy o úvere č.1233168 dlžníka/povinného: O.k, vedenej súdnym exekútorom pod sp.zn. EX 10945/09. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 23.11.2009. Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 16.8.2010 (v omeškaní viac ako 293 dní č.l.2 spisu), t.j. po zákonom stanovenej 15.dňovej lehote. Návrh na predbežné prerokovanie nároku navrhovateľ podal Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 23.4.2012, čo preukazoval potvrdením o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Odporca do podania žaloby pozitívne nereagoval.

Navrhovateľ tvrdí, že okresný súd v danej veci nerozhodol v lehote ustanovenej Exekučným poriadkom. Okresný súd však nebol touto lehotou viazaný. Súd je toho názoru, že v zmysle § 44 ods.2 Exekučného poriadku v znení účinnom k času začatia exekúcie lehota 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak súd zistil rozpor žiadosti alebo návrhu

alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o vykonanie exekúcie. Táto lehota sa nevzťahuje na prípady, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm.c/ a d/ Exekučného poriadku, teda notársku zápisnicu a rozhodcovský rozsudok. Dôvodom tejto výnimky (do Exekučného poriadku zavedenej od 1.júna 2010, rozhodcovské konanie upravoval pôvodne zákon č.98/1963 Z., zrušený zákonom č. 218/1996 Z.z., ktorý zaviedol Stály rozhodcovský súd. Zákon č. 218/1996 Z.z. zrušil zákon č. 244/2002 Z.z. je nutnosť preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie preskúmaním písomností, ktoré nie sú prílohou návrhu na vykonanie exekúcie (napr. rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky). Rovnako vyložil dikciu ustanovenia § 44 ods.2 a § 41 ods.2 písmeno c/ a d/ Exekučného poriadku v znení účinnom od 1.6.2010 aj Ústavný súd SR napríklad v jeho rozhodnutí - uznesení IV. ÚS 606/2012. Preto tunajší súd konštatuje, že v danej veci neplatí 15-dňová lehota na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie.

Z exekučného spisu je zrejmé, že uznesenie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia nebolo ani zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť.

Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ v konaní nepreukázal nesprávny úradný postup súdu ani nezákonné rozhodnutie súdu. Keďže všetky podmienky musia byť splnené kumulatívne, pri aplikácii logického výkladu bolo nadbytočné a neehospodárne dokazovať splnenie ďalších podmienok. Na základe uvedeného súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Ďalšími predpokladmi zodpovednosti za škodu sa už preto nezaoberal.

Sp.zn. 14 C 167/2012, sp.zn. súdneho exekútora JUDr. Rudolf Krutý: EX 15010/10, exekučné konanie vedené Okresným súdom Bratislava V pod sp.zn.: 37 Er 7086/10:

Navrhovateľ uplatnil náhradu škody 125 eur ako náklady na správu pohľadávky a nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálne stanovenej sumy 660 eur ročne = 55 eur mesačne, t.j.za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu v exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 37 Er 7086/10 viac ako 147 dní z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora v žalobnom návrhu) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 1233575 dlžníka/povinného: JT., vedenej súdnym exekútorom pod sp.zn. EX 15010/10. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu v žalobnom návrhu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 21.2.2011 (v omeškaní viac ako 147 dní č.l.2 spisu), t.j. po zákonom stanovenej 15.dňovej lehote. Návrh na predbežné prerokovanie nároku navrhovateľ podal Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 23.4.2012, čo preukazoval potvrdením o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Odporca do podania žaloby pozitívne nereagoval.

Z údajov poskytnutých navrhovateľom, súd z exekučného spisu sp.zn. 37Er 7086/10 zistil, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, EX 15010/10 na základe zápisnice spísanej exekútorom dňa 27.9.2010, na návrh navrhovateľa, zastúpeného advokátom JUDr. Martinom Máčajom, proti povinnému: JT. nar. XX.X.XXXX, bytom L., F. XXXX/XX, na vymoženie istiny 1 797,89 eur s prísl., špecifikovaným v zápisnici ako návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, požiadal listom doručeným súdu dňa 9.12.2010 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu: Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 05703/10 zo dňa 8.7.2010, právoplatným dňa 16.8.2010, vykonateľným dňa 19.8.2010, ktorým bol povinný zaviazaný na zaplatenie 1 797,89 eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1 797,89 eur od 4.12.2009 až do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 1 797,89 eur od 9.2.2010 až do zaplatenia a náhrady trov konania v sume 418,94 eur. Závazok povinného vznikol zo zmluvy o úvere.

Okresný súd Bratislava V o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie označenej exekúcie, doručenej súdu dňa 9.12.2010 rozhodol dňa 20.1.2011 (t.j. v omeškaní 42 dní), nie ako uvádza navrhovateľ že omeškanie je 147 dní - zamietnutím žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súdnu exekútorovi bolo rozhodnutie doručené dňa 2.2.2011.

Exekučné konanie začalo dňom spísania návrhu na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom dňa 27.9.2010. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení od 1.7.2010-31.5.2011. Podľa § 44 ods,1,2 zák.č.233/1995 Z.z. (EP) , v znení platnom od 1.7.2010-31.5.2011. (1) Exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho

o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. (2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm.c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods.2 písm.c/ a d/ EP-.....(2) Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade....c/ notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinný osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, d/ vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.....

Na rozhodnutie súdu o žiadosti na udelenie poverenia ak súd zistil rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom sa nevzťahuje zákonná 15.dňová lehota s účinnosťou od 1.6.2010 ani na vydanie poverenia v prípade ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm.c/ a d/ Exekučného poriadku. V predmetnej veci súd nezistil nesprávny úradný postup ani zbytočné prietahy v konaní. Súd v predmetnej veci poukazuje na skutočnosť, že istina zo zmluvy o úvere predstavovala 1 797,89 eur s príslušenstvom. Navrhovateľ ako náhradu škody za nesprávny úradný postup uplatňuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70 eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu sumu na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde 15 eur, t.j. spolu 125 eur. Súčasne si uplatňuje nemajetkovú ujmu v sume 271,07 eur, keď výpočet nároku uskutočnil alikvotným pomerom 55 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, a to práve na základe aplikácie vyššie uvedenej doktríny ústavného súdu, teda 660 eur za rok : 12 mesiacov v roku = 55 eur za mesiac. Navrhovateľ ako náhradu škody za nesprávny úradný postup uplatňuje istinu spolu 125 eur + 271,07 eur napriek právoplatnému uzneseniu v exekučnom konaní, ktoré nebolo žiadnym rozhodnutím ako nezákonné zrušené.

V predmetnej veci súd nezistil nesprávny úradný postup, ani zbytočné prietahy v konaní. Navrhovateľ nepreukázal ani procesnú deformáciu, resp. nezákonnosť vydaného rozhodnutia. Uznesenie nebolo žiadnym rozhodnutím ako nezákonné zrušené.

Navrhovateľ uplatnil náhradu škody 125 eur ako náklady na správu pohľadávky a nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálne stanovenej sumy 660 eur ročne = 55 eur mesačne, t.j.za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu v exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 37 Er 7086/10 viac ako 147 dní = 271,07 eur z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora v žalobnom návrhu) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č.1233575 dlžníka/povinného: JT., vedenej súdnym exekútorom pod sp.zn. EX 15010/10. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 9.12.2010. Súd o žiadosti rozhodol 20.1.2011 (v omeškaní 27 dní, nie ako uvádza navrhovateľ 147 dní), t.j. po zákonom stanovenej 15.dňovej lehote. Návrh na predbežné prerokovanie nároku navrhovateľ podal Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 23.4.2012, čo preukazoval potvrdením o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Odporca do podania žaloby pozitívne nereagoval.

Navrhovateľ tvrdí, že okresný súd v danej veci nerozhodol v lehote ustanovenej Exekučným poriadkom. Okresný súd však nebol touto lehotou viazaný. V zmysle § 44 ods.2 Exekučného poriadku v znení účinnom k času začatia exekúcie lehota 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak súd zistil rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o vykonanie exekúcie. V uvedenom ustanovení je taktiež výslovne uvedené, že táto lehota sa nevzťahuje na prípady, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm.c/ a d/ Exekučného poriadku, teda notársku zápisnicu a rozhodcovský rozsudok. Dôvodom tejto výnimky (do Exekučného poriadku zavedenej od 1.júna 2010, rozhodcovské konanie upravoval

pôvodne zákon č.98/1963 Z., zrušený zákonom č. 218/1996 Z.z., ktorý zaviedol Stály rozhodcovský súd. Zákon č. 218/1996 Z.z. zrušil zákon č. 244/2002 Z.z. je nutnosť preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie preskúmaním písomností, ktoré nie sú prílohou návrhu na vykonanie exekúcie (napr. rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky). Rovnako vyložil dikciu ustanovenia § 44 ods.2 a § 41 ods.2 písmeno c/ a d/ Exekučného poriadku v znení účinnom od 1.6.2010 aj Ústavný súd SR napríklad v jeho rozhodnutí - uznesení IV. ÚS 606/2012. Preto tunajší súd konštatuje, že v danej veci neplatí 15-dňová lehota na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie.

Doba rozhodovania o tejto žiadosti súdneho exekútora v trvaní 27 dní omeškanie nad 15 dní je podľa názoru tunajšieho súdu primeraná, pretože súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že navrhovateľ podával žiadosti o udelenie poverení na vykonanie exekúcií hromadne, teda v rovnakom čase zaťažil všeobecný súd väčším počtom konaní, vzhľadom na čo musel počítat s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane všeobecného súdu, ktoré spôsobilo, že o jeho žiadosti bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom.

Sp.zn. 14 C 169/2012, sp.zn. súdneho exekútora JUDr. Rudolf Krutý: EX 11547/11, exekučné konanie vedené Okresným súdom Bratislava V pod sp.zn.: 36 Er 4700/2011:

Navrhovateľ uplatnil náhradu škody 125 eur ako náklady na správu pohľadávky a nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálne stanovenej sumy 660 eur ročne = 55 eur mesačne, t.j.za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu v exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 37 Er 4700/2011 viac ako 154 dní z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora v žalobnom návrhu) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 1440976 dlžníka/povinného: E., vedenej súdnym exekútorom pod sp.zn. EX 11547/11. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 11.8.2011. Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 22.11.2011 (v omeškaní viac ako 154 dní č.l.2 spisu), t.j. po zákonom stanovenej 15.dňovej lehote. Návrh na predbežné prerokovanie nároku navrhovateľ podal Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 23.4.2012, čo preukazoval potvrdením o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Odporca do podania žaloby pozitívne nereagoval.

Z údajov poskytnutých navrhovateľom, súd z exekučného spisu sp.zn. 36Er 4700/2011 zistil, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, EX 11547/11 na základe zápisnice spísanej exekútorom dňa 21.6.2011, na návrh navrhovateľa, zastúpeného advokátom JUDr. Martinom Máčajom, proti povinnému: E. O. nar. XX.X.XXXX, bytom L., F. XXXX/XX, na vymoženie istiny 311,36 eur s prísl., špecifikovaným v zápisnici ako návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, požiadal listom doručeným súdu dňa 11.8.2011 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu: Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 01806/11 zo dňa 7.4.2011, právoplatným dňa 9.5.2011, vykonateľným dňa 12.5.2011, ktorým bol povinný zaviazaný na zaplatenie 311,36 eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 212,23 eur od 19.1.2011 až do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 212,23 eur od 24.1.2011 až do zaplatenia a náhrady trov konania v sume 148,18 eur. Závazok povinného vznikol zo zmluvy o úvere.

Okresný súd Bratislava V o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie označenej exekúcie, doručenej súdu dňa 11.8.2011 rozhodol dňa 21.10.2011 (t.j.41 dní, omeškanie nad 15 dní 26 dní), nie ako uvádza navrhovateľ že omeškanie je 154 dní - zamietnutím žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súdnemu exekútorovi bolo rozhodnutie doručené dňa 8.11.2011 (nečitateľná pečiatka).

Exekučné konanie začalo dňom spísania návrhu na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom dňa 21.6.2011. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení od 1.6.2010-31.12.2011. Podľa § 44 ods.1,2 zák.č.233/1995 Z.z. (EP) , v znení platnom od 1.7.2010-31.5.2011. (1) Exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. (2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm.c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu

alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č.231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúmava.

Podľa § 41 ods.2 písm.c/ a d/ EP-.....(2) Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade....c/ notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinný osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, d/ vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.....

Na rozhodnutie súdu o žiadosti na udelenie poverenia ak súd zistil rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom sa nevzťahuje zákonná 15.dňová lehota s účinnosťou od 1.6.2010 ani na vydanie poverenia v prípade ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm.c/ a d/ Exekučného poriadku. V predmetnej veci súd nezistil nesprávny úradný postup ani zbytočné prieťahy v konaní. Súd v predmetnej veci poukazuje na skutočnosť, že istina zo zmluvy o úvere predstavovala 311,36 eur s príslušenstvom. Navrhovateľ ako náhradu škody za nesprávny úradný postup uplatňuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70 eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu sumu na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde 15 eur, t.j. spolu 125 eur. Súčasne si uplatňuje nemajetkovú ujmu v sume 283,98 eur, keď výpočet nároku uskutočnil alikvotným pomerom 55 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu , a to práve na základe aplikácie vyššie uvedenej doktríny ústavného súdu, teda 660 eur za rok : 12 mesiacov v roku = 55 eur za mesiac. Navrhovateľ ako náhradu škody za nesprávny úradný postup uplatňuje istinu spolu 125 eur + 283,98 eur napriek právoplatnému uzneseniu v exekučnom konaní, ktoré nebolo žiadnym rozhodnutím ako nezákonné zrušené.

V predmetnej veci súd nezistil nesprávny úradný postup, ani zbytočné prieťahy v konaní. Navrhovateľ nepreukázal ani procesnú deformáciu, resp. nezákonnosť vydaného rozhodnutia. Uznesenie nebolo žiadnym rozhodnutím ako nezákonné zrušené.

Navrhovateľ uplatnil náhradu škody 125 eur ako náklady na správu pohľadávky a nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálne stanovenej sumy 660 eur ročne = 55 eur mesačne, t.j.za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu v exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 36 Er 4700/2011 viac ako 154 dní = 283,98 eur z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora v žalobnom návrhu) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č.1440976 dlžníka/povinného: E. O., nar. XX.XX.XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp.zn. EX 11547/11. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 11.8.2011. Súd o žiadosti rozhodol 21.10.2011 (26 dní, nie ako uvádza navrhovateľ 154 dní), t.j. po zákonom stanovenej 15.dňovej lehote. Návrh na predbežné prerokovanie nároku navrhovateľ podal Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 23.4.2012, čo preukazoval potvrdením o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Odporca do podania žaloby pozitívne nereagoval.

Navrhovateľ tvrdí, že okresný súd v danej veci nerozhodol v lehote ustanovenej Exekučným poriadkom. Okresný súd však nebol touto lehotou viazaný. V zmysle § 44 ods.2 Exekučného poriadku v znení účinnom k času začatia exekúcie lehota 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak súd zistil rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o vykonanie exekúcie. V uvedenom ustanovení je taktiež výslovne uvedené, že táto lehota sa nevzťahuje na prípady, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm.c/ a d/ Exekučného poriadku, teda notársku zápisnicu a rozhodcovský rozsudok. Dôvodom tejto výnimky (do Exekučného poriadku zavedenej od 1.júna 2010, rozhodcovské konanie upravoval pôvodne zákon č.98/1963 Z., zrušený zákonom č. 218/1996 Z.z., ktorý zaviedol Stály rozhodcovský súd. Zákon č. 218/1996 Z.z. zrušil zákon č. 244/2002 Z.z. je nutnosť preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie preskúmaním písomností, ktoré nie sú prílohou návrhu na vykonanie exekúcie

(napr. rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky). Rovnako vyložil dikciu ustanovenia § 44 ods.2 a § 41 ods.2 písmeno c/ a d/ Exekučného poriadku v znení účinnom od 1.6.2010 aj Ústavný súd SR napríklad v jeho rozhodnutí - uznesení IV. ÚS 606/2012. Preto tunajší súd konštatuje, že v danej veci neplatí 15-dňová lehota na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie.

Odporca vzniesol námietku premlčania práva navrhovateľa - premlčacia doba začína plynúť dňom 8.11.2011, čo je deň doručenia poverenia exekútorovi a uplynula by 8.5.2015 (8.11.2014 + 6 mesiacov). V prípade opodstatnene uplatneného nároku navrhovateľa by k premlčaniu práva navrhovateľa vzhľadom na podanie žaloby dňa 27.9.2012 nedošlo a žalobný návrh bol podaný včas.

Doba rozhodovania o tejto žiadosti súdneho exekútora v trvaní 26 dní omeškanie nad 15 dní je podľa názoru tunajšieho súdu primeraná, pretože súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že navrhovateľ podával žiadosti o udelenie poverení na vykonanie exekúcií hromadne, teda v rovnakom čase zaťažil všeobecný súd väčším počtom konaní, vzhľadom na čo musel počítat s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane všeobecného súdu, ktoré spôsobilo, že o jeho žiadosti bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom.

Vo všetkých vyššie uvedených veciach navrhovateľ tvrdil, že nesprávny úradný postup v exekučných veciach je charakterizovaný a/ nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. bez zbytočných prieťahov, b/ vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, t.j. rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby, ktorý sa prejavil v následku vzniku materiálnej škody predstavujúcej náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

Súčasne navrhovateľ žiadal v každom žalobnom návrhu vydať medzitýmny rozsudok v zmysle § 152 ods.2 veta druhá zákona č.99/1963 Zb. OSP tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá navrhovateľovi vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávky navrhovateľa, ktoré vznikli neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere.

Navrhovateľ vo všetkých uvedených veciach (14 C 157/2012, 14 C 161/2012, 14 C 163/2012, 14 C 167/2012 a 14 C 169/2012) uplatňoval voči štátu, zastúpenom Ministerstvom spravodlivosti SR podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení do 31.12.2012 náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť navrhovateľovi spôsobená uvedeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V v exekučných konaniach.

Podľa § 9 „Nesprávny úradný postup“ zákona č. 514/2003 Z.z. v znení do 31.12.2012 (1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. (2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012, zodpovednosť podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa účinnosti zákona a na škodu spôsobenú odo dňa účinnosti zákona nesprávnym úradným postupom; zákon nadobudol účinnosť dňom 1.7.2004.

Ustanovenie § 9 zákona zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemožno zbaviť a ktorá predpokladá súčasné splnenie troch podmienok: 1) nesprávny úradný postup, 2) vznik škody - poškodenému vznikla škoda (majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch) a 3) príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Ich existencia musí byť v súdnom konaní bezpečne preukázaná a nepostačuje len záver o pravdepodobnosti splnenia niektorej z nich.

Nesprávnym úradným postupom je porušenie povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. (Rozsudok NS ČR č. 28Cdo 4512/2011 z 25.04.2012). Nesprávny úradný postup v zmysle ust. § 9 zákona možno vykladať ako porušenie pravidiel stanovených právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri jeho činnosti, a to i pri takých úkonoch, ktoré sú vykonávané v rámci činnosti rozhodovacej, avšak neodrážajú sa bezprostredne v obsahu vydaného rozhodnutia. Z tohto hľadiska za nesprávny úradný postup, vedúci k zodpovednosti štátu, je nutné považovať aj nevydanie, resp. oneskorené vydanie rozhodnutia, ak malo byť v súlade s uvedenými pravidlami správne vydané v stanovenej lehote (§ 44 Exekučného poriadku), prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu, či iné vady v spôsobe vedenia konania, to všetko za predpokladu, že poškodenému vznikla škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s uvedeným postupom, teda ak je nesprávny postup orgánu štátu so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Zákon č. 514/2003 Z.z. obsahujúci špeciálnu úpravu zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom štátu definuje pojem škody v ust. § 17 a upravuje rozsah jej náhrady v ust. § 18. V zmysle § 25 ods.1 zákona, ak osobitný zákon neustanovuje inak, právne vzťahy, vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú zákonom č. 40/1964 Obč.zák. Spôsob a rozsah náhrady škody v rovnakom znení ako § 17 ods.1/ zák.č.514/2003 Z.z. upravuje § 442 ods.1 Obč.zák.

Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom do 31.12.2012 - (1) Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. (2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. (3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.....

Žiadny právny predpis Slovenskej republiky nezakladá možnosť odškodnenia, ktoré by nezávisle na majetkovom stave poškodeného a bez ohľadu na majetkovú ujmu stanovil určitú satisfakciu, ak bolo preukázané porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl.38 ods.2 Listiny základných práv a slobôd a čl.6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu v peniazoch, nárok navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy nemôže byť nárokom v zmysle § 17 ods.2,3 zák.č.514/2003 Z.z., pretože takýto nárok môže vzniknúť iba fyzickej osobe. Tento záver možno vyvodiť z ust. § 17 ods.3 písm. a/ až d/ zák.č.514/2003 Z. z. V prípade právnickej osoby totiž nemožno hodnotiť jej doterajší život a prostredie v ktorom žije, resp. jej súkromný život a spoločenské uplatnenie. V tejto časti preto zrejme ide o nárok na ochranu pred neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby v zmysle § 19b ods.3 Obč. zák.. Súd je toho názoru, že v konaní nebolo preukázané, že by nesprávnym úradným postupom odporcu došlo k neoprávnenému zásahu do dobrej povesti navrhovateľa. Treba uviesť, že navrhovateľ v konaní ani netvrdil, že by v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu došlo k neoprávnenému zásahu do jeho dobrej povesti. Navyše, takýto zásah je už pojmovo vylúčený, keďže vyššie popísaná nečinnosť exekučného súdu nemôže mať vplyv na povesť navrhovateľa.

Nesprávnym úradným postupom je také porušenie povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote (Rozsudok NS ČR č. 28Cdo 4512/2011 z 25.4.2012). Nesprávny úradný postup v zmysle ust. § 9 zákona možno vykladať ako porušenie pravidiel stanovených právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri jeho činnosti, a to i pri takých úkonoch, ktoré sú vykonávané v rámci činnosti rozhodovacej, avšak neodrážajú sa bezprostredne v obsahu vydaného rozhodnutia. Z tohto hľadiska za nesprávny úradný postup, vedúci k zodpovednosti štátu, je nutné považovať aj nevydanie, resp. oneskorené vydanie rozhodnutia, ak malo byť v súlade s uvedenými pravidlami správne vydané v stanovenej lehote (§ 44 ods.2 EP), prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu, či iné vady v spôsobe vedenia konania, to všetko za predpokladu, že poškodenému vznikla škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s uvedeným postupom, teda ak je nesprávny postup orgánu štátu so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku (Rozsudok NS ČR 28Cdo 5171/2008 z 13.11.2012).

Tunajšiemu súdu je z jeho rozhodovacej praxe známe, že navrhovateľ podával žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcií hromadne, teda v rovnakom čase zaťažil všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom k čomu musel počítať s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane všeobecného súdu, ktoré spôsobilo, že o jeho žiadosti bolo rozhodnuté s časovým odstupom. Preto tunajší súd poukazuje na stanovisko Ústavného súdu SR, ktorý odvolávajúc sa na jeho doterajšiu judikatúru tvrdí, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl.48 ods.2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl.6 ods.1 dohovoru (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, II. ÚS 57/01). Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl.48 ods.2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl.48 ods.2 ústavy (napr.I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl.48 ods.2 ústavy (napr.I. ÚS 42/01).

Každý z účastníkov konania nesie dôkazné bremeno o svojich tvrdeniach. Navrhovateľ musí hodnoverne preukázať tvrdenia uvedené v žalobe, inak mu nie je možné uplatnený nárok priznať (aj keď je druhý účastník v konaní nečinný). Taktiež odporca nesie dôkazné bremeno o svojich tvrdeniach uvedených v rámci obrany proti žalobe. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné než navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takomto prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tomu účastníkovi, na ktorom predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

Navrhovateľ v prejednávanej veci, tak ako je podrobne vyššie uvedené, nepreukázal existenciu podmienok pre úspešné uplatnenie svojich nárokov na náhradu škody, ktorá mu podľa tvrdenia v žalobe vznikla nesprávnym úradným postupom; či už existenciu nesprávneho úradného postupu, tak aj vznik škody a príčinnú súvislosť vzniku škody s nesprávnym úradným postupom, t.j. neunesol dôkazné bremeno.

Účastníci sa nedostavili na nariadené pojednávanie (v poradí druhé), odporca súhlasil, aby súd konal aj v jeho neprítomnosti. Navrhovateľ svoju neúčast' ospravedlnil a opätovne žiadal konanie prerušiť do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednávaním veci. Súd o takomto procesnom návrhu navrhovateľa rozhodol uznesením tunajšieho súdu č.k. 14 C 157/12-81 dňa 15.4.2014, návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 9 Co 415/2014-108 dňa 17.7.2014 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Poukázal na to, že Ústavný súd SR o tejto sťažnosti navrhovateľa rozhodol uznesením zo dňa 12.12.2013, č. k. IV. ÚS 689/2013-11 a to tak, že túto sťažnosť navrhovateľa odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie. Opätovne preto súd nerozhodol o tom istom návrhu na prerušenie konania z tých istých dôvodov. Týmto svojim konaním sa účastníci ukrátili o možnosť vypočúť si na pojednávaní stanovisko súdu podľa § 118 ods.2 OSP, teda stanovisko súdu, čo považuje vo veci za sporné, ktoré otázky vidí ako nepreukázané, ktoré dôkazy v konaní vykoná, či nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli. Účastníci konania boli poučení o povinnosti označiť a predložiť dôkazy a skutočnosti najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a OSP) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada (§ 120 ods.4 OSP). Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Prvé nariadené pojednávanie (5.12.2013) bolo odročené z dôvodu neprítomnosti účastníkov, druhé nariadené pojednávanie (dňa 15.4.2014) bolo z procesného návrhu navrhovateľa na prerušenie tohto konania, podaného súdu dňa 11.4.2014 faxom, z dôvodu, že v prejednávanej veci nebolo ústavne konformným spôsobom vyriešené ustanovenie zákonného sudcu a pridelenie veci na prejednanie a rozhodnutie nestrannému

súdu. Tento procesný návrh navrhovateľa bol tunajším súdom uznesením č.k. 14 C 157/12-81 dňa 15.4.2014 zamietnutý. O odvolaní navrhovateľa voči tomuto rozhodnutiu odvolací súd uznesením č.k. 9 Co 415/2014-108 dňa 17.7.2014 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Totožný návrh na prerušenie konania, ako bol predchádzajúci návrh na prerušenie konania, podal navrhovateľ aj pred vykonaním tretieho pojednávania v tejto veci, nariadeného na 27.11.2014. Z tohto dôvodu žiadal opäť aj o zrušenie nariadeného pojednávania. Vzhľadom na to, že o procesnom návrhu navrhovateľa na prerušenie konania bolo už súdom právoplatne rozhodnuté, ako aj na skutočnosť, že Ústavný súd o sťažnostiach navrhovateľa viažucich sa aj k prejednávanej veci už rozhodol tak, že sťažnosť navrhovateľa pre nedostatok právomoci odmietol, nebol daný dôvod na opätovné rozhodovanie o totožnom procesnom podaní navrhovateľa.

Súd preto návrhy na základe vyššie uvedených skutkových zistení a s poukazom na citované právne predpisy ako nepreukázané a nedôvodné zamietol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 OSP. Odporca bol v konaní v plnom rozsahu úspešný. Mal by právo na náhradu trov konania, ktoré aj vo svojom vyjadrení k žalobným návrhom uplatnil, ale zo spisu súd nezistil žiadne trovy, ktoré by mali odporcovi vzniknúť, preto vyslovil, že odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach, na tunajšom súde.

Odvolanie voči rozsudku musí obsahovať tieto náležitosti :

- musí byť z neho zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované
- musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd I. stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205a OSP/,
- rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie podlieha poplatkovej povinnosti v rovnakej výške, ako sa platí súdny poplatok za návrh.